

ЗБІРНИК ЛІЧИЛОК ТА МИРИЛОК

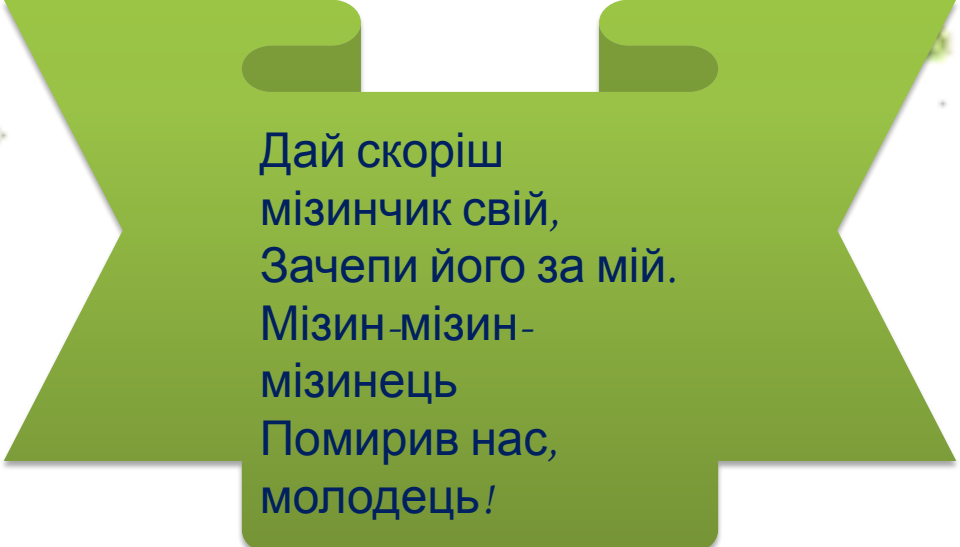

М И Р И Л К И

Мир – миром,
Пироги з
сиром,
Вареники в
маслі
Жити будемо
прекрасно.

Битися — не
билися,
Трохи посварилися,
Потім посміялися,
Друзями zostалися.

Я мирюся, мирюся, мирюся,
І з тобою не сварюся.
А якщо я посварюся,
У калюжі опинюся!

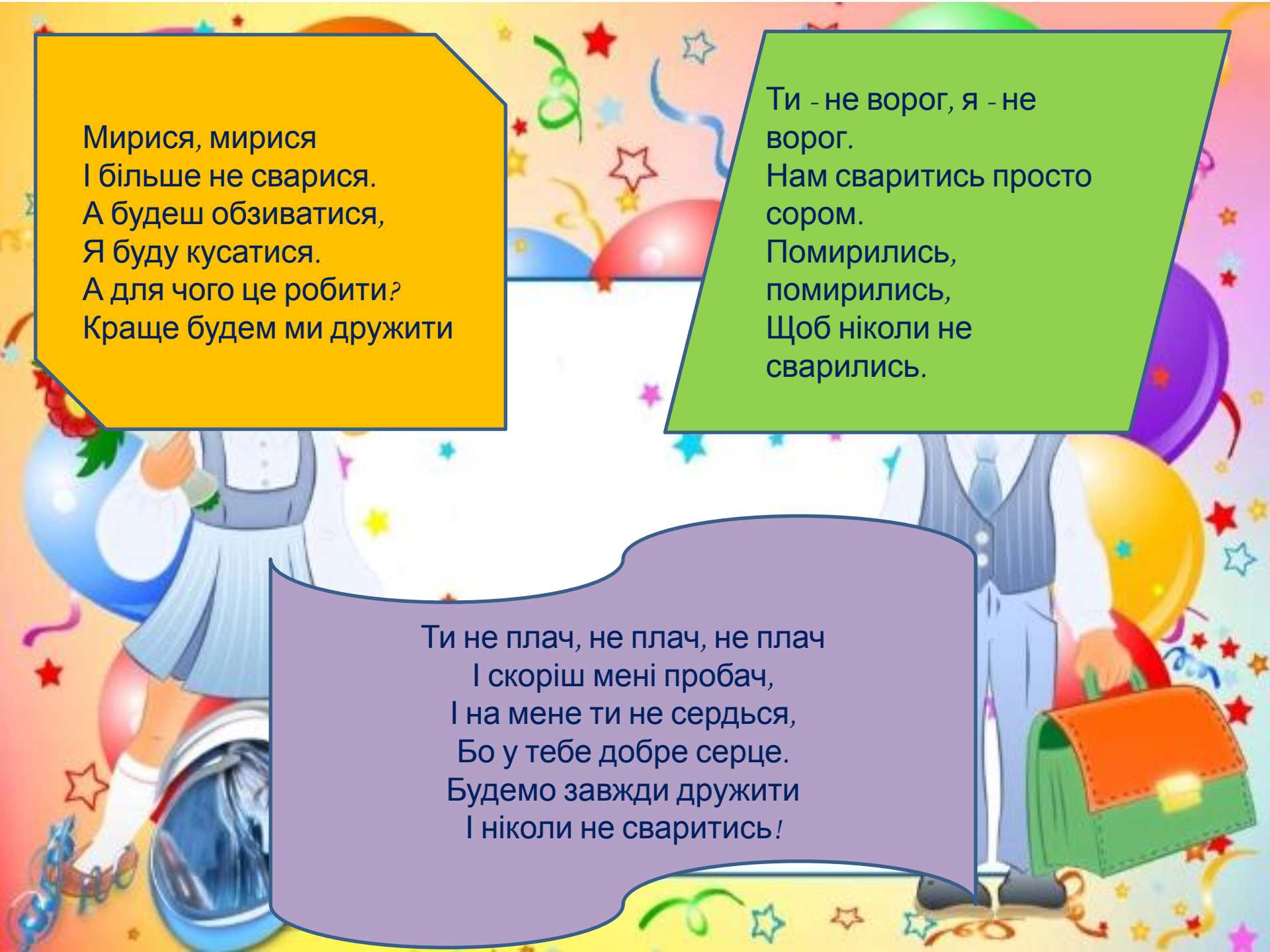
Дай скоріш
мізинчик свій,
Зачепи його за мій.
Мізин-мізин-
мізинець
Помирив нас,
молодець!

Я мирюся й ти
мириш,
Більш не бийся, не
сварись.
Не кричи ти і не
лайся,
Моїм другом
залишайся!

Мир миром,
Пироги з сиром,
Вареники в маслі.
Ми — дружечки
красні,
Обіймімося!

Мирися, мирися
І більше не сварися.
А будеш обзиватися,
Я буду кусатися.
А для чого це робити?
Краще будем ми дружити

Ти - не ворог, я - не
ворог.
Нам сваритись просто
сором.
Помирились,
помирились,
Щоб ніколи не
сварились.

Ти не плач, не плач, не плач
І скоріш мені пробач,
І на мене ти не сердься,
Бо у тебе добре серце.
Будемо завжди дружити
І ніколи не сваритись!

Дай скоріш мізинчик
свій,
Зачепи його за мій.
Мізин-мізин-мізинець
Помирив нас,
молодець!

Подивися просто в
очі;

Я сваритися не
хочу.
Я образить не хотів,
Ненароком
зачепив.
Просто в очі
подивись

Ти не плач, не плач, не плач
І скоріш мені пробач,
І на мене ти не сердься,
Бо у тебе добре серце.
Будемо завжди дружити
І ніколи не сваритись!

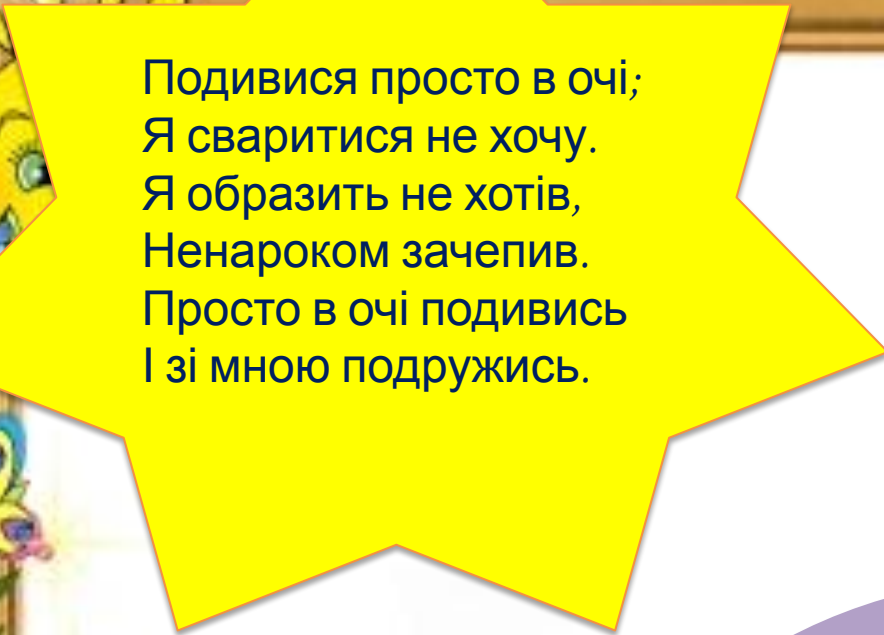

Мирилка летіла,
На плече сіла,
Сказала тихенько:
- Миріться швиденько!

Дай скоріш мізинчик свій,
Зачепи його за мій.
Мізин-мізин-мізинець -
Помирив нас, молодець!

мились, грались,
розсміялись,
Веселились і
сміялись.
Потім раптом
посварились,
Сіли, стихли,
зажурились.
Годі, годі сумувати!
Соромно ворогувати!
Не злостуй і
схаменись,
Та до мене
посміхнись.
Дам тобі назустріч
руку.
Проженемо сварку-
муку.

Несприйнятливий

Подивися просто в очі;
Я сваритися не хочу.
Я образить не хотів,
Ненароком зачепив.
Просто в очі подивись
І зі мною подружись.

Озирнися навкруги:
Дружать в річки береги,
Вітерець голубить квіти,
Бавляться довкола діти.
Годі сердитись!
Покладемо сварці край.
Бачиш - іграшки сумують,
Навіть фарби не малюють...
Помиримся швиденько,
Буде знову веселенько.

Л І Ч И Л К И

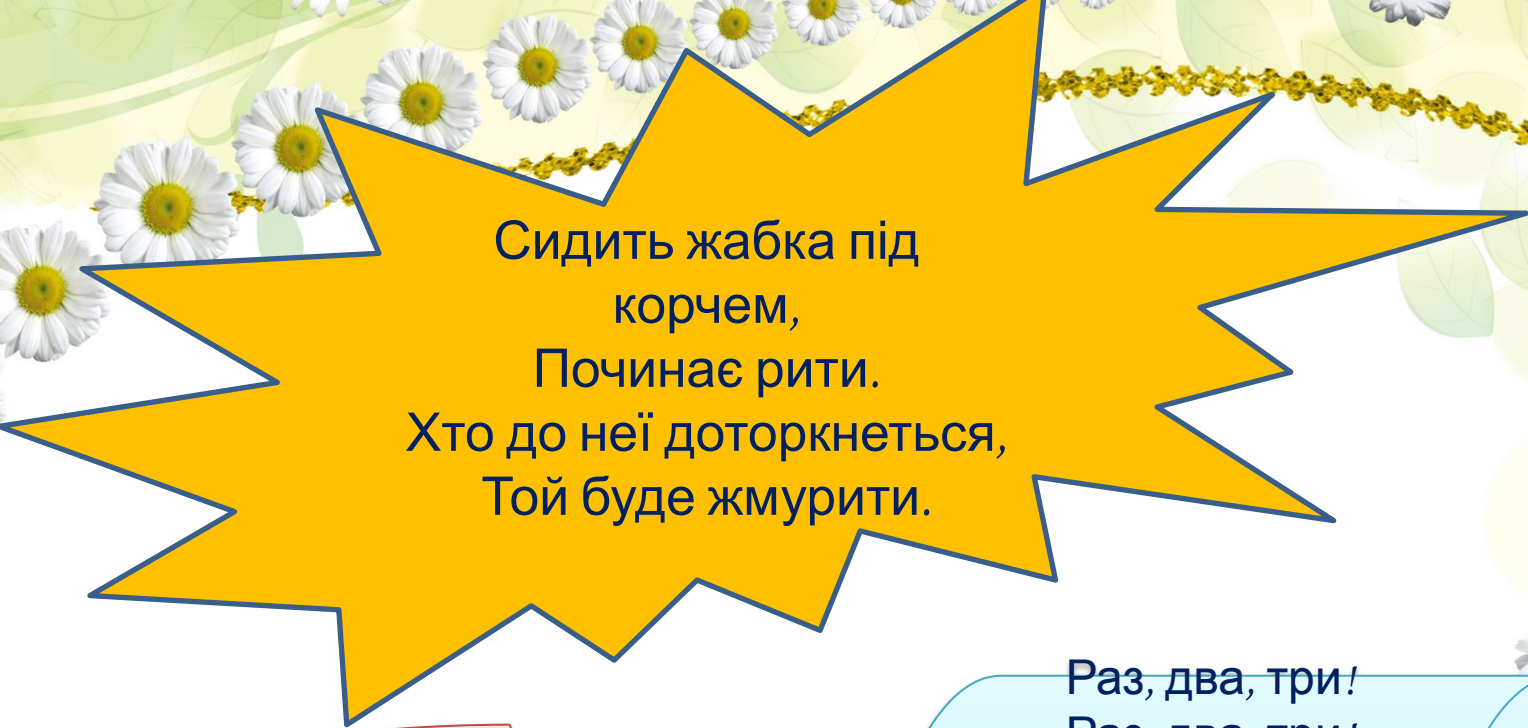
Раз, два, три,
чотири, п'ять!
П'ятеро пташат
летять!
Перше, друге,
третє... п'яте.
Йду четвертого
шукати.

Качка з річки йшла,
Гурт качат вела:
Це — качатко сиве,
Це — як жовта слива,
Це — брудненький квачик,
Це — як якенький м'ячик,
Це — як вовни жменька,
Це — кривеньке,
Це — сніжок побіг...
Скільки ж їх усіх?

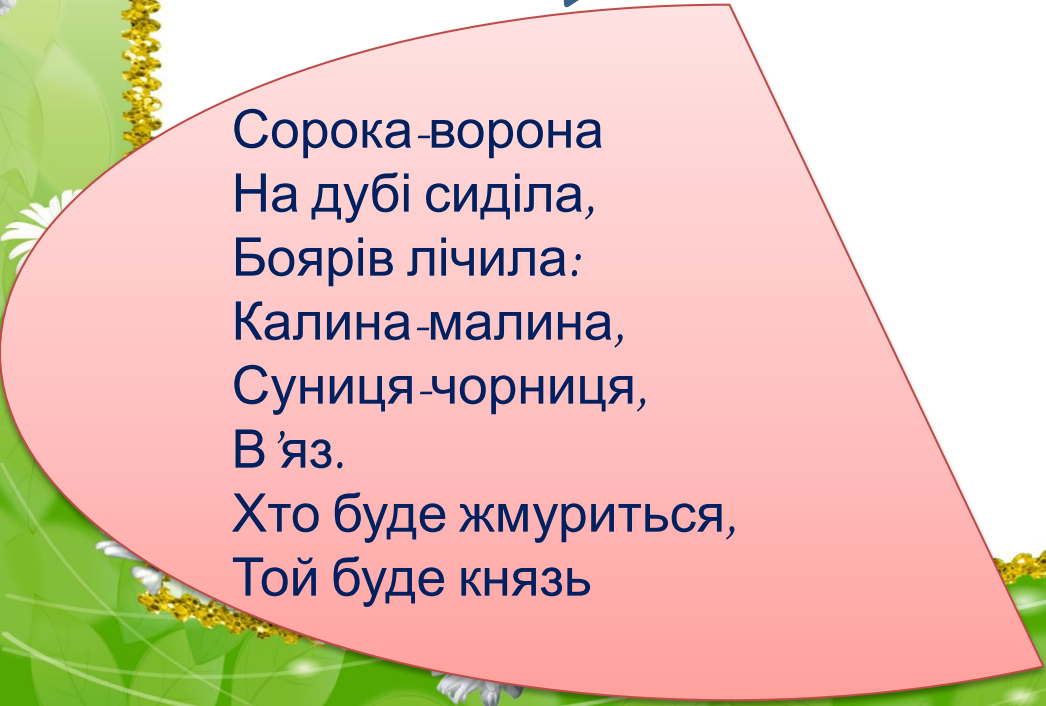
Лічу, лічу в лічилочку
І зайчика, і білочку,
Ведмедика і коника,
Білесенького слоника.
Заплющу очі залюбки

—
Я граюсь з ними в
піжмурки.

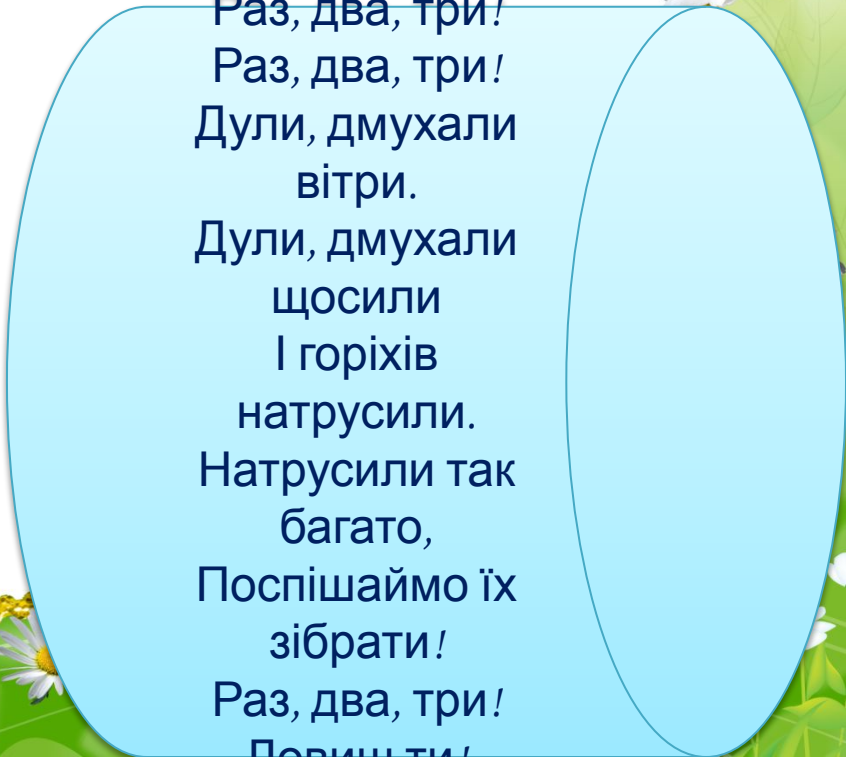
Лічилочка кінчається —
Хай кожен заховається.

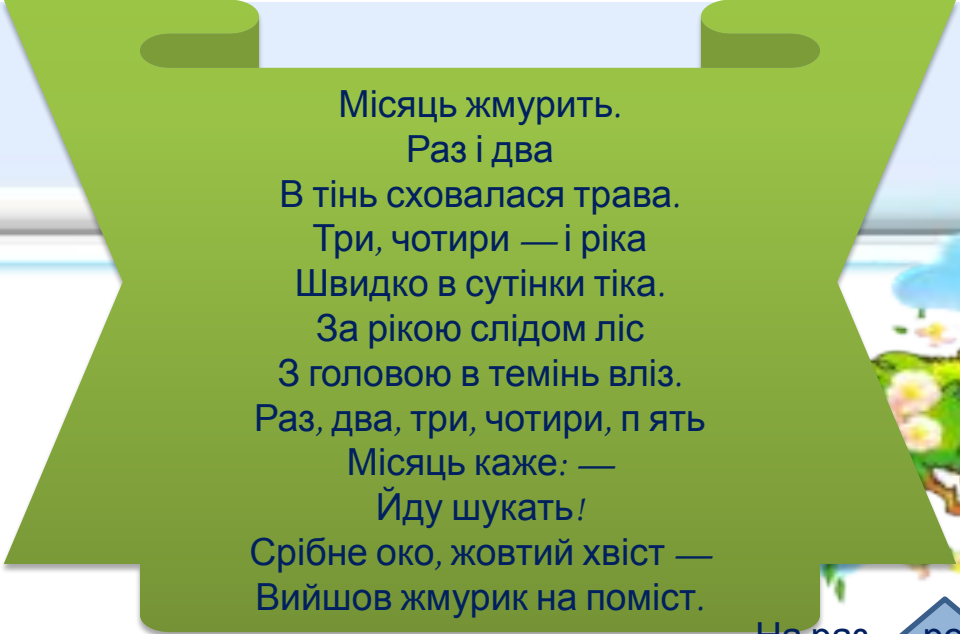
Сидить жабка під
корчем,
Починає рити.
Хто до неї доторкнеться,
Той буде жмурити.

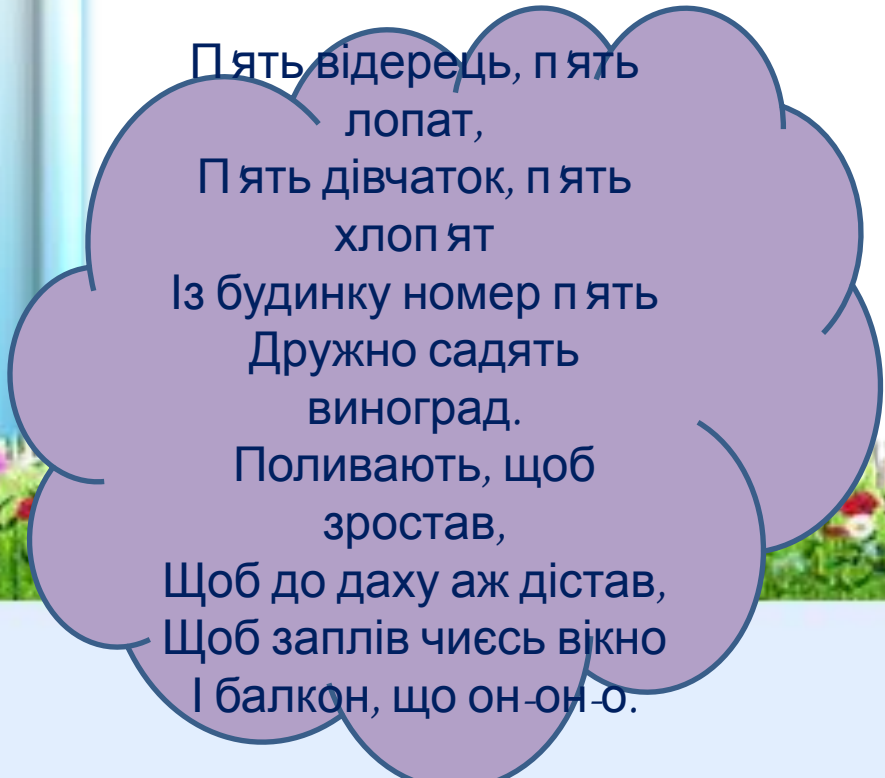
Сорока-ворона
На дубі сиділа,
Боярів лічила:
Калина-малина,
Суниця-чорниця,
В'яз.
Хто буде жмуриться,
Той буде князь

Раз, два, три!
Раз, два, три!
Дули, дмухали
вітри.
Дули, дмухали
щосили
І горіхів
натрусили.
Натрусили так
багато,
Поспішаймо їх
зібрати!
Раз, два, три!
Пориньти!

Місяць жмурить.
Раз і два
В тінь сховалася трава.
Три, чотири — і ріка
Швидко в сутінки тіка.
За рікою слідом ліс
З головою в темінь вліз.
Раз, два, три, чотири, п'ять
Місяць каже: —
Йду шукать!
Срібне око, жовтий хвіст —
Вийшов жмурик на поміст.

П'ять відерець, п'ять
лопат,
П'ять дівчаток, п'ять
хлоп'ят
Із будинку номер п'ять
Дружно садять
виноград.
Поливають, щоб
зростав,
Щоб до даху аж дістав,
Щоб заплів чиєсь вікно
І балкон, що он-он-о.

На раз — розступився
сніг.
На два — прокотився
сміх.
На три — ми побігли
росою.
На чотири — раділи
весною.
На п'ять — прилетіли
пташки.
На шість — заясніли
стежки.
На сім — зацвіли квіточки.
На вісім — заграли річки.
На дев'ять — регочуть
діти
На десять — приходить
літо!!!

Раз — лічилка, два — це
гілка

Три горішки з їла білка, —
Щоб лишилось трішки
З чотирьох горішків.
Ой смачний горішок п'ятий,
Шостий, сьомий —
кривуваті,
Восьмий — трішки
гіркуватий,
А дев'ятий — молодий,
А десятий — золотий!
Залишились смішки
Білці на горішки...

Десять, дев'ять, вісім,
сім

Дядько яблука трусив.
У коморі миші сплять —
Шість, п'ять.
Ще чотири, три та два —
Потолочена трава.
То один —
Покотив на Лебедин.

Трікі-трілі, трілі-тон,
Сіли троє у вагон,
Поїхали у Китай
Пити там солодкий чай.

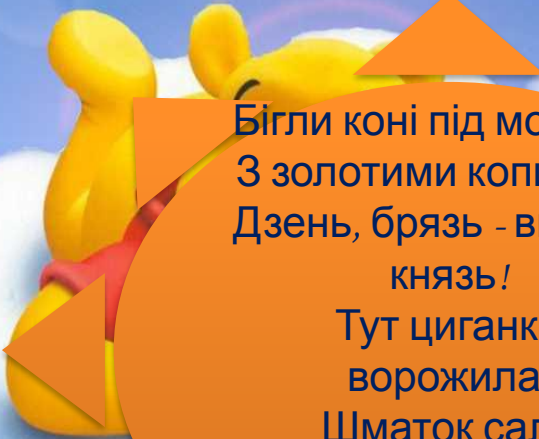

Біля річки, на лузі,
Першоцвіт розцвіта.
А хто останній, друзі,

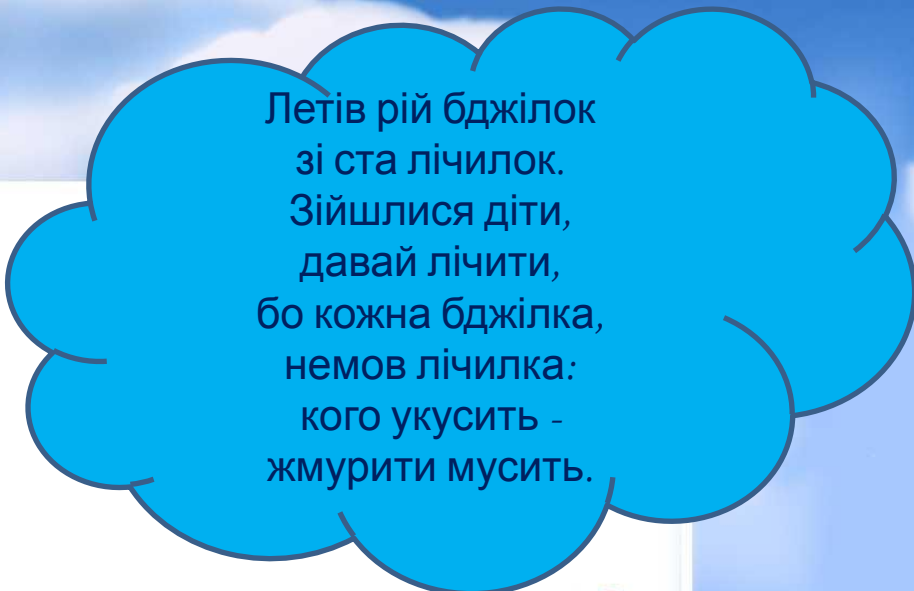
-
Той з кола виліта!

Тікав заєць через міст,
Довгі вуха, куций хвіст.
А ти далі не тікай,
Рахувати починай.
Раз, два, три – вийди ти.

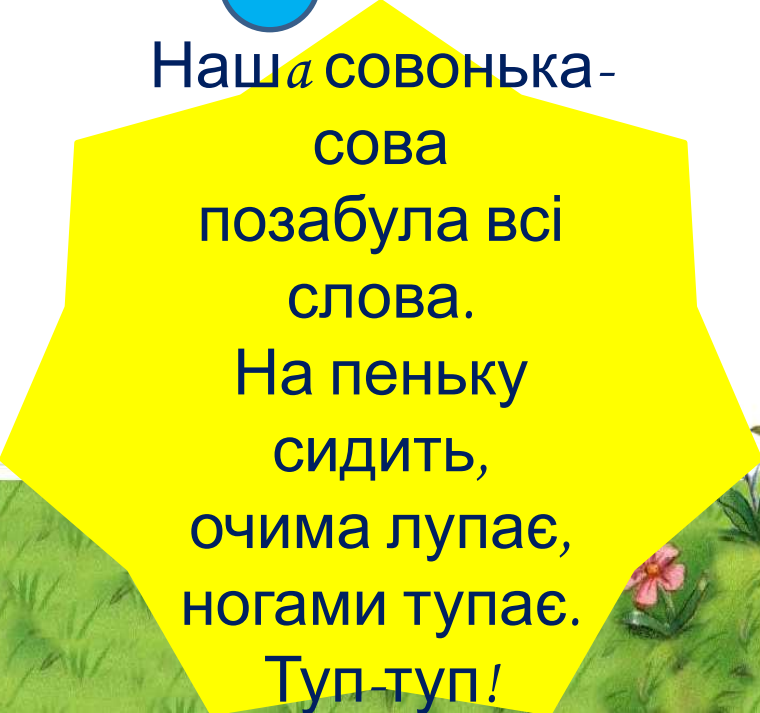
Раз і два. Раз і
два.
В нас лічилка –
лісова!
В лісі – дерево
дуплисте,
А в дуплі живе
сова,
Що жовтаві очі
має,
Спить – удень.
Вночі – літає.
Добрий сон, сові
приснись!
Я – ховаюсь! Ти –

Бігли коні під мостами
З золотими копитами.
Дзень, брязь - вийшов
князь!
Тут циганка
ворожила,
Шматок сала
положила.
Ось воно є - щастя
твоє!

Летів рій бджілок
зі ста лічилок.
Зійшлися діти,
давай лічити,
бо кожна бджілка,
немов лічилка:
кого укусить -
жмурити мусить.

Наша совонька -
сова
позабула всі
слова.
На пеньку
сидить,
очима лупає,
ногами тупає.
Туп-туп!

